

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού
Ετησίαν φράγκα 20
Εξαμηνίως 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρομ. επιταγὰς καὶ
γραμματίαι τῆς βουλγ. τραπέζης
δι' ἐπιστολὴς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ»
ἐν τῷ ἁ. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρα τῶν δώδεκα
στιγμῶν τῆς αἰτίας ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

ΒΑΡΝΑ διαρκῶς ἀγγελλας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὑπ' ὄψει.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΒΙΤΟΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΣ ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΗΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ „ΣΦΟΜΠΟΔΑΣ“ ΠΡΟΣ ΤΗΝ „ΟΔΗΣΣΟΝ“

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἄρα τὸ πᾶν παρ-
έλαβον παρὰ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτέρων
ἐθνῶν ἄλλ' οὐδὲν κατενόησαν καλῶς
καὶ οὐδὲν προσέδεσαν ἀπ' αὐτῶν. Οἱ
δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει μεταγλωττίσμεν
πρὸς ἀπόδειξιν τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ
Βολταίρου πρὸς τὴν Αἰκατερίνην τὴν
Β', ἐρωτήσασαν αὐτόν, εἴν ἀληθές
ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλγαρότη λεχθέν, ὅτι
τὸ πᾶν ὑπὸ τῶν ἐλλήνων ἐφευρέθη;
«Κυρία, ὁ Ἀλγαρότη οἰκτρῶς ἀπατά-
ται» οἱ Ἕλληνες οὐδὲν ἐπενόησαν· αὐτοὶ
μάλιστα καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐτελειο-
ποίησαν τὰ παρὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν
ληφθέντα, καὶ τοῦτο βραδύτατα (Id.
Voltaire, Correspond. avec Cathérine II).

X. Περὶ τῆς ἡθικῆς δὲ ἐπιδράσεως
τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων ἐπὶ τῶν Ῥω-
μαίων κτλ. ἰδοὺ ὅποια ἦν: Οἱ Ἕλληνες
εἰσὶ φυλὴ ἀπαισία, ἀντικειμένη εἰς πᾶ-
σαν ἀνατροφὴν πιστεύεται ὅτι μαντεῖ-
όν τι φθέγγεται, ὅταν ἐγὼ ὁμιλῶ: ὅ-
που διαδοθῇ διδασκαλίᾳ του, τὰ φιλο-
σοφικά του δόγματα, διαφθείρει τὸ πᾶν.
Ἰδε Κάτωνα πρεσβύτερον, ἐπιστολὴν
πρὸς τὸν υἱόν του Μάρκον καὶ Πλινί-
ου Βιβλ. XXX σελ. 17. Ἀνάγνωθι ὡ-
σαύτως, ἔαν ἐυαρεσθῇσθε, τὸν Τίτον
Λίδιον, Σουετώνιον, Πλαῦτον, Τερέν-
τιον, Ίουβενάλιον κτλ. καὶ θέλετε ἰδεῖ
τί οὗτοι γράφουσι περὶ τῶν τότε ἐλ-
λήνων, ὥστε οἱ σημερινοὶ τῶν ἀπό-
γονοι νὰ μὴ κορυβαντιῶσι τόσο πολύ.
Οἱ Ῥωμαῖοι, πρὶν ἢ δεσπόσωσι τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ ἔλθωσιν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς
Ἕλληνας, ἦσαν ἔθνος ἀνδρείον ἀλλὰ
χρηστόν, ἀλλὰ κατόπιν ἰδιοποιήσαν τὰ
ἅπαντα ἐλαττώματα καὶ τὰς ἀσχη-
μίας τούτων καὶ οὕτω πρὸς κλίθῃ ἡ πᾶ-
σις τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ
Καλλιγούλαι, Βιτέλαιοι Δομετιανοὶ εἰσὶν
ἀποτελέσματα τῆς ἐλληνικῆς φιλολο-
γίας. Ὁ Νέρων ἐνυμφεύθη πανηγυρι-
κῶς καὶ δημοσίως νεανίαν, ἵνα ἴδωσιν
ὅτι καὶ οὗτος συμμετέχει τοῦ μεγαλεί-
ου τῶν ἐλλήνων αὐτοῦ ἱπκόων.

Αὐτὸ τοῦτο δύναται τις εἰπεῖν καὶ
περὶ τῆς τῶν Μακεδόνων πολιτείας.
Αὕτη κατέπεσε καὶ ἀπωλέσθη εὐθὺς ὡς
προσέλαβε τὴν ἐλληνικὴν ἀνάπτυξιν.
Προκειμένου δέ, περὶ τῆς καταγωγῆς
τοῦ Ἀλεξάνδρου ὅτι ἦν γνήσιος Ἕλλην,
θὰ τολμήσωμεν νὰ εἰπωμεν τῷ κ. Σ.
καὶ τοῖς συντρόφοις αὐτοῦ νὰ μᾶς συγ-

χωρήσωσι, διότι αὐτὸς ὁ Δημοσθένης
ὁμολογεῖ, ὅτι ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ὤρ-
γίζετο, φμίλει τὴν μητρικὴν αὐτοῦ βάρ-
βαρον γλῶσσαν δηλὰ δὴ οὐχὶ τὴν ἐλ-
ληνικὴν. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος ἀνετρά-
φη—κατὰ τὴν τότε μόδον—ἐν τῇ ἐλ-
ληνίδι φωνῇ, καὶ τὸ πνεῦμά του, ἔαν
ἔσχε πραγματικῶς τοιοῦτο, πολὺ ἀπώ-
λεσε τούτου ἕνεκα, διότι ἡ διαφθορά
καὶ ἡ μέθη τὸν παρέσυραν εἰς τὸν τά-
φον ἀπὸ τοῦ 33 ἔτους ἐπὶ τῆς ἡλικίας
του, καὶ κυρίως ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ
πρώτου ἐρωμένου του τοῦ Ἡφιστίωνος!)

Δρά γε πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅποια τις
ὑπῆρξε καὶ ἡ βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία
ἡτις κατ' οὐσίαν ἦν ρωμαϊκὴ, κεχω-
ματισμένη δὲ μόνον ἐλληνικὴ; Οὐχί,
ὡς πλεον! οὐδὲν ἕτερον ὑπῆρξεν
αὕτη ἢ μίμησις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος
καὶ τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας κατὰ
τὴν ἐποχὴν τοῦ Νέρωνος κτλ. Ἀνα-
γνώσατε τοὺς συγχρόνους ἱστορικοὺς,
ὡς τὸν Προκόπιον κτλ. καὶ θέλετε πει-
σθῇ ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν παντοειδῶν
ἐλαττωμάτων καὶ διαφορῶν ἐμφυλίων
σπαραγμῶν, ἡ αὐτοκρατορία αὕτη ἐγέ-
νετο αἰτία τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλη-
σίας εἰς Δυτικὴν καὶ εἰς Ανατολικὴν
καὶ τῆς ἐλευσεως τῶν τούρκων.

Ὅλγας τινὰς ἤδη λέξεις περὶ τῆς
ἀπελευθερώσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλά-
δος καὶ τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῆς.

Ὡς ἡμεῖς, ὡς οἱ Σέρβοι, οὕτω καὶ
οἱ Ἕλληνες ἡλευθερώθησαν χάρις εἰς
τὰς ρωσικὰς σκευωρίας καὶ κατὰ τῆς
Τουρκίας ἐνεργείας. Ὁ Ὑψηλάντης ἦν
ρῶσσος στρατηγός, ὁ δὲ Καποδίστριας,
διπλωμάτης τῆς Ῥωσσίας. Ἡ πρώτη ἐλ-
ληνικὴ ἐξέγερσις ἦν καθαρὰς συμ-
μορία τις κακοποιῶν, ἐκ διαφορῶν κλε-
φτῶν καὶ ἀρματωλῶν, οὐχὶ δὲ ἡρωϊ-
σμός. Ὁ φιλέλληνας Βιλλεμαὶν περιγρά-
φει τὴν ἐξέγερσιν ταύτην οὐχὶ ἀγῶνα
ἀνεξαρτησίας, ἀλλ' ἀφορμὴν πρὸς ἀ-
μοιβαίαν ἀρπαγὴν. Τοιοῦτος δ' ἐπῆρ-
ξεν ὁ ἀγὼν αὐτῶν μέχρι τέλους, ἕως
ὅτου ὁ ἡττημένος στόλος τῆς Ῥωσσίας,
Αγγλίας καὶ Γαλλίας τοὺς ἡλευθέρω-
σεν. Οἱ τούρκοι θὰ τοὺς κατέστρεφον
ἂν μὴ χεῖρ ξένη ἔσωσεν αὐτούς· ἀλλὰ

ἢ Καὶ αὐτὰ δὲ αὐτὸς ὁ κ. Σ. χωρὶς νὰ τοῦ κάμῃ
τὴν παραμικρὰν ἐντίστασιν, χωρὶς οὐδὲ τ' αὐτὸ
τοῦ νὰ ἰδρῶνθῃ θέλει νὰ τὰ περάσῃ διὰ ἱστορίας!
Ἐν τούτοις Μ π ρ ὶ ὁ ὁ τ ο ὐ τ ὶ τὰ κατὰφρεσι.....

(Σημ. «Ὀδησσοῦ»).

δυστυχῶς, οὐδόλως ἐσωφρονίσθησαν,
διότι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν οἱ
ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ ἤρξαντο καὶ ἕκα-
στος γραικὸς ἐγένετο Καπιδάνος! Ἀξί-
ον σημειώσεως εἶναι ὅτι κατὰ τὸν ἐν-
δοξόν τοῦτον ἀγῶνα, ὃν οἱ σημε-
ρινοὶ Ἕλληνες καλοῦσιν Οὐδοον θαῦ-
μα τοῦ κόσμου πάντων μᾶλλον ἔπα-
θον οἱ δυστυχεῖς φιλέλληνες, σπεύσαν-
τες εἰς βοήθειαν. Ὁ Βέρων φ' οἱ Ἕλ-
ληνες πλέκουσι στεφάνους ἀσθενήσας
ἀπέθανεν ἐκ λύπης, διότι οἱ φίλοι ἡ-
μῶν Ἕλληνες ἠθέλουν νὰ τὸν φονεύ-
σωσι, καὶ τοῦτο ἀφοῦ οὗτος ἐθυσίασε
τὸ πᾶν δι' αὐτούς· ὁ γάλλος στρατηγός
Φαβιέρους ἀπλούστατα ἐληστεύθη παρ'
αὐτῶν κτλ. Ἐν γένει, ὁ θέλων νὰ μά-
θῃ τι πλεον, ὅποιοι τινες ἐπῆρξαν οἱ
ἥρωες κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἀπελευθε-
ρωσιν καὶ ὅποιαί τινες ἦσαν αἱ πεφη-
μισμέναι αὐτῶν ἀνδραγαθίαι, δύναται
νὰ ἀναγνώσῃ Essai sur l'Etat de Grèce
ὑπὸ Villemain, τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλη-
νικῆς Ἐπαναστάσεως ὑπὸ Σπ. Τρικού-
πη, τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐ-
παναστάσεως ὑπὸ Σούτσου, La Grèce
pendant l'occupation française ὑπὸ τοῦ
στρατηγοῦ Pellion κτλ. Ἐκεῖ ἕκαστος
θέλει ἰδεῖ πόσον ὁ κ. Σ. καὶ οἱ ὅμοιοι αὐ-
τῷ ἔχουσι δίκαιον νὰ καυχῶνται καὶ
γεραίρωνται ἐπὶ τῶν ἡρώων τῶν ἀπὸ
τοῦ 1821 ἔτους καὶ ἐντεῦθεν!

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σημερινούς Ἕλληνας
οὐδὲν τῷ ἀναγνώστῃ θέλομεν συμβου-
λεύσει νὰ ἀναγνώσῃ—ἔαν γνω-
ρίξῃ τὴν ἐλληνικὴν—εἰ μὴ αὐτὰς
τὰς σπουδαιότερας ἐλλή-
νικὰς ἐφημερίδας.

Ἡ νεωτάτη δὲ αὐτῶν ἀνδραγαθία
συνίσταται εἰς τὴν παράδοσιν ὀλοκλή-
ρου Τμήματος Παλληκαρίων εἰς τοὺς
τούρκους κατὰ τὸ 1885 παρὰ τὴν
Κοῦτράν, καὶ τοῦτο πρὶν ἢ μάλι-
στα ριφθῇ βολὴ τις πυροβόλου.....

Αὕτη εἶναι ἡ ἀπάντησις ἡμῶν, κ. Σ.
Ζητοῦμεν συγγῶμην ὅτι ἐμακρηγορή-
σαμεν· ἀλλ' ἡμεῖς προῦκαλέσαμε ἡμᾶς!

A**

ΤΕΛΟΣ.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(τακτικὸν ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

τῇ 1-ῇ Μαΐου 1893.

Ἡ ΓΥΟΤΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ. — Ἡ Α-
ΝΑΚΟΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. — Ἡ
ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ. —
Ο ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΑΝΤΙΤΡΙΚΟΤΗ-
ΣΜΟΣ. — Ἡ ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑ-
ΣΙΛΕΙΑΣ. — Ο ΔΗΜΗΓΕΡΤΗΣ ΓΕΝ-
ΝΑΔΙΟΣ ΓΥΟΤΡΦΙΟΣ ΓΥΟΤΡΓΟΣ

Τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα θὰ σᾶς
ἡγγέλῃ αὐτοῦ ἀπροσδόκητα ἴσως
διὰ τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν συμβάντα

ἀλλὰ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐνταυ-
θα προσδοκώμενα. Ὁ Τρικούπης ἔ-
πασεν! Ὁ Τρικούπης ἐκρήμνισε αὐ-
τὸς αὐτόν! Τοιαύτη πτώσις θεθαί-
ως εἶναι ἢ ἀνανδροτέρα καὶ ἢ ἀ-
δοξότερα τῶν πτώσεων ἀπὸ τῆς ὁ-
ποίας εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν ἀνεγερθῇ
καὶ ἀναγνωρισθῇ ἐκ νέου μεγαλε-
πίδουλος ἀνὴρ καὶ homme d'Etat
ὡς οἱ ἱμνηταὶ του, εὐαριθμότατοι
νῦν, ἐγκληματοδόντες ἔπραττον κηρήσ-
σοντες αὐτὸν μεγαλοφυῶνα καὶ Βί-
σμαρκ τῆς Ανατολῆς. Κατεδείχθη
εἰς χάρος τῆς τολαιπώρου Πατρίδος
μας κοινότατος θνητὸς ἐγκλείων εἰς
τὰ στήθη του ἀγρίαν λατρείαν τοῦ
ἐγὼ του καὶ ἀχαλίνωτον φιλαρχί-
αν πρὸ τῆς ὁποίας αἱ ἱερώτεραι πε-
ρὶ τοῦ καθόλου ἑλληνισμοῦ σκέψεις
ἐπτήρουν! Κατεδείχθη ἐκούσιος ὁ-
λετὴρ τῆς ἐλληνικῆς χώρας ἐξαπα-
τῶν ἐπὶ δεκαετίαν αὐτὴν καὶ ὀργι-
άζων ἐπὶ τῶν ἀκάκων ἀβλῶν καὶ
ἀπείρων τῶν πολιτικῶν πανουργιῶν
τέκνων τῆς! Αὐτὸς δυστυχῶς εἶναι
ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ δοκησιόφρου
καὶ οἰηματίου πολιτευτοῦ ὅστις διε-
σπάθισε τὸν πλοῦτον τῆς Ἑλλάδος
καὶ κατετρόπωσε τὴν δημοσίαν πί-
στιν διὰ νὰ καταστήσῃ πλουσίους
μερικοὺς χρυσοκανθάρους αἰτινες τῷ
ἐκαίον διὰ χαρτονομισμάτων
τὸ θυμιάμα! Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρω-
πος τὸν ὅποιον δικαιοσύνη, ἐστιγμά-
τιζον οἱ εὐγενεῖς του Κοινοβουλίου
μας μέχρι τοῦδε ρήτορες καὶ αἰτινες
δὲν ἐγένοντο πιστευτοὶ διότι χαλεπαί-
ησαν αἱ ἡμέραι τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ
Ἕλληνες πολῖται εὗρισκον ἀνακούφι-
σιν εἰς τοὺς ταρτουφικοὺς ἐκείνους
λόγους τοῦ πεπτιωκότος Μεσσολογί-
του πολιτευτοῦ. Ὁ δαιμόνιος ρήτωρ
Γεωργιάδης, οὗτινος τὴν ἀγόρευσιν, πα-
ραβέτω κατωτέρω, ἐν τῇ προχέσει-
νῃ συλλαγητηρίῳ ἐν μέσῳ ἀπελευ-
τήτων ζητωκραυγῶν, τασσάρων χι-
λιάδων πολιτῶν ὑπὸ τὴν σκιάν των
ἱερῶν ἐκείνων στόλων τοῦ Ολυμπίου
Διὸς ὡς πνευματικὸς ἐπίτροπος τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπετίμησε διὰ δη-
μοσθενείων ἀποστροφῶν τὴν μέχρι
τοῦδε ἐπιπολαίαν τῶν πολιτῶν δι-
αγωγὴν εἰπόντος αὐτοῖς „Θερίσατε
τώρα ὅτι ἀγερῶχος τότε ἐσπείρα-
τε! Ὑπερηφανευθήτε τώρα διὰ τὴν
καταισχύνῃν τῆς χρεωκοπείας καὶ
τὴν πείναν τῶν οἰκογενειῶν Σας. Ὑ-
φώσατέ τον ἀνδρῖνάντα!“ Ἀπαξάπας
ὁ Αθηναϊκὸς τύπος ἐξαιρέσει τοῦ τη-
ροῦντος σιγὴν, λίαν δεδουλολογημέ-
νης „Ἀσσεως“ καταφέρειται τοῦ δια-
δήματος Τρικούπη τοῦ περιγαγόν-
τος τὰ δημόσια εἰς τὸ χεῖλος τῆς
καταστοφῆς καὶ ἱλιγγιάσαντος πρὸ
τοῦ μεγέθους τοῦ χάους. Εὐτοχῶς
τὸ ἔθνος μας δὲν ἀπελπίσθῃ διότι

πλήν των δύο πόλων περί ους ἐστρέφετο ἀεγνῶς ἡ πολιτική μας σφαίρα τοῦ Τρικουπῆ καὶ Δηλιγιάννη ἀναδείκνυνται νέοι ἄνδρες, γνωστοὶ παλαιάμαχοι ἄλλως τε, σύστημα προσδευτικὸν καὶ ἀναστρέλλον τὴν ἐπάραιον πορείαν προκατόχων κυβερνήσεων. Οἱ τοιοῦτοι εἶναι οἱ Σωτηρόπουλοι, Καραπάνος καὶ Ράλλης. Περί των ἐν λόγῳ πολιτευτῶν ἡ "Ὀδησός," ἐν προλαβοῦσαις ἀλληλογραφίαις ἐδημοσίευσεν, πατριωτικῶς φερομένη ἔως καὶ ἐξαιρετικῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ συναδέλφους τῆς. Ἡ "Ἀκρόπολις," καίτοι πρὸ μὲν ὅπως ὑπεστήριξεν τὴν Κυβέρνησιν Τρικουπῆ διότι τοῦτο τῇ ἐπεδύλλετο ὑπὸ των συμφερόντων τῆς πατρίδος, νῦν ὁμως τὴν καταδικάζει διὰ τὰ ἀνομήματά της καὶ τὰ πλεθύνοντα πολιτικά ἐγκλήματα τῆς. Ἡ "Ἀκρόπολις," κατὰ τοῦτο θεωρεῖται, ὡς τὸ τελεσφορότερον ὄρων δημοσιογραφικὸν ὄργανον διότι πάντοτε ὑπῆρξεν ὁ ἀνιληπτικὸς τῆς ἐκάστοτε τυραντευσμένης κοινῆς γνώμης καὶ προστάτης τοῦ Συνταγματικοῦ ἡμῶν Χάρτου. Ἐνεκεν δὲ τοῦτου ἐκτιμάται νῦν ὅπως καὶ ἀνέκαθεν καὶ διότι ἔχει τὴν μεγάλην ἀρετὴν νὰ μὴ, παλινδρομῇ εἰς τὰς πεποιθήσεις τῆς. Ἰδοὺ τί ἀκριδῶς, ἐν φλέγοντι ἄρθρῳ ἔγραψες περὶ ἀμφοτέρων των μέχρι τοῦδε πολιτευτῶν.

"Ἡ χειραφεσία τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Βασιλείας ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς ὑπνωτιστάς, μεσημεριστάς, ταχυδακτυλογράφους, μάγους εἶναι ἐνδοικτική σπουδαία προσδοκία. Οἰοῦντοτε καὶ ἐν ἔθρῳ, δὲν θὰ δυνήθουν νὰ μεγαλοστομήσουν καὶ νὰ μεγαλοπατήσουν ὡς αὐτοί. Ἐξ ἀνάγκης θὰ εἶναι μᾶλλον εὐσυνείδητοι, σεμνοί, μετριόφρονες. Θὰ ἔχουν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν τύχην τοῦ Τρικουπῆ, τὴν τύχην τοῦ Δηλιγιάννη. Μένει σθε τῆς πτώσεως των δύο ἰσχυρῶν. Θὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἔθνος ἀκριδῶς ἀγώρασε πείραν δεινῆν, ἀλλὰ τέλος πάντων τὴν ἀγώρασε πείραν πικράν, πείραν δεινῆν ἀλλὰ τέλος πάντων τὴν ἡγώρασε. Μεταφυσικὴ δὲν περνᾷ πλέον, Ρουτίνα ὄχι. Ὑποσχέσεις οὐτε. Μεγαλορρημοσύνη οὐτε. Ἡ Ἑλλάς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ, ὄχι. Μὲ ὅ,τι ἔχομεν καὶ δὲν ἔχομεν ὄχι, ὄχι.

Ἡ Βασιλεία ἔπραξε τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν νεωτέρα περίοδον. Ἀνέλαθεν εἰς τὰς χεῖράς της τὸ πατασδουριασθῆν εἰς χεῖρας των κυρίων Τρικουπῆ καὶ Δηλιγιάννη. Σύνταγμα, τὸ Σύνταγμα ὅποιον ἐννοοῦ-

σαν νὰ ἐρημνεύουν μόνον κατὰ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἐγὼ εἶπον, καὶ τὸ ἔθεσεν ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ ἰσταται." Περί των ὁργάνων τοῦ τόπου μας δὲν θὰ σὰς ἀναφέρω, διότι γνωστὴ ἡ ἀπὸ ἐθῶν λυσσώσα πολέμικὴ κατὰ τοῦ Τρικουπισμοῦ. Νῦν αἰσθάνονται μόνον οἱ κτὼν προερχοῦντες τῆς εἰρωνῆς καὶ ὡς σφύγγεσκον τούτης "Νέας Ἑφημερίδος" καὶ εἶτα τῆς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπιφυλακτικῆς "Ἑφημερίδος" Ράλλη ἰσταμένου ὡς πάντοτε, ἐναντι τῆς Βασιλείας ἀγερῶν καὶ ὑψηλοφρόνων τὴν σιγμὴν ταύτην ἐξεδύθη παρὰ ῥήματα καὶ ὡς ἡ συνεργασία Ράλλη—Σωτηροπούλου δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἀλλ' ὅτι ὁ Καραπάνος, πρῶτον ὑπουργ. Οἰκονομικῶν καλεῖται εἰς τ' Ἀνάκτορα ἐκθέτων εἰς τὴν Α. Μ. τὸ οἰκονομικὸν τοῦ σύστημα τὸ πασίγνωστον ἄλλως τε διότι ἀπὸ ἐξουσίας ἤδη προσέβλεπε τὸ εἰμαρτὸν τέλος τοῦ τρικουπικοῦ συστήματος. Αἱ ἐσπεριναὶ ἐκδόσεις των ἐφημερίδων πληροφροῦμεθα διαφθεύουσι τὸ γεγονός ἵνα μὴ παρατείνωσι τὴν ἀγωνίαν τοῦ κοινῶν, ἀλλὰ τὸ ἀπολύτως βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ συνεργασία τοῦ Ράλλη ἐπιβάλλει εἰς τὴν Βασιλείαν βαρεῖς ὅρους καὶ προσωπικοὺς ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ πάντα ἐν τούτοις μας πείθουσιν ὅτι ἄνοδος εἰς τὴν Ἑξουσίαν των ἐναρέτων τούτων πολιτευτῶν θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τήρησιν τοῦ Συνταγματικοῦ μας πολιτεύματος καὶ τὴν ἀκεραίαν πρὸς τοὺς διανεριστάς μας ἐκπλήρωσιν των ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους τὰ ὅποια πάντα ταῦτα διέτρεχον τὸν ὕστατον κίνδυνον ἐπὶ τῆς δικτατορίας τοῦ ἐσθαι ἐκπτώτου πρωθυπουργοῦ.

Δημάκης.

Ὁ κ. Φιλάρτος καὶ ἡ Γαλλ. Δημοκρατία. Εἰς τὴν ἡμετέραν ἡμῶν Αθήνην: Αἰεὶ μεγάλης σημασίας καὶ τῆς περιποιηθείσης εἰς τὴν Νομικὴν Εἰσαγγελίαν τιμῆς ἐγκλείει ἡ εἰδησις τῆς ἀπονόμης Ἀκαδημαϊκοῦ τίτλου τῷ πρῶτῳ ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης καὶ συγγραφεὶ τῆς Νομικῆς Βιβλιοθήκης κ. Γ. Κ. Φιλάρτου δικηγόρῳ νῦν παρὰ τοῖς Ἀνωτάτοις δικαστηρίοις. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Γ. Φιλάρτος ἐκνήρυθη ἀπ' ἧς ἐγκατέλειψε τὰ μαθητικά ἐδῶλια συγγήγορος καὶ λήτρης των δημοκρατικῶν θεσμῶν τοῦτεῦθεν δὲ ἐκαλεῖτο δημοκρατικῶς ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους. Κυρίως εἰπεῖν, ἐπρέσβευεν καὶ πρεσβεῖ εἰ-

σέτι δημοκρατικῶς ἀρχὰς ἀλλ' οὐχὶ ὅπως συνήθως εἰσιν συλληπταὶ αὐταὶ εἰς τοὺς κοινούς σωθινιστάς. Ὁ κ. Γ. Φιλάρτος φρονεῖ εἰς τὴν καλλίστην Πολιτείαν τὴν Δημοκρατίαν καὶ συνεπῶς ἀνάγκη ἀπὸ τοῦδε νὰ προλαβῇ τὴν ἡμῶν Αὐτὴν ὁδὸν χειραφετομένη ἀπὸ τὰς πέδας τῆς παρερρηγμένης Συνταγματικῆς Μοναρχίας τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογὴ των διατάξεων ἀπεδείχθη ὄνειρον φερνῆς νυκτὸς ὑπὸ τὰς χαλεπὰς ἐσωτερικὰς τοῦ Κράτους συνθήκας ὅς ζῶμεν ἢ μᾶλλον λιμνάζομεν καὶ ποσὸς ὀρώντες. Ἀδικώτατα, συνεπῶς, ἀποδίδουσιν εἰς τὸν νομομαθὴ φιλότιμον συγγραφέα παλινωδῶν ὅτε εἶναι μακρὰν τῆς ὁρώσης πολιτικῆς ἢ ἀπιστίαν εἰς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς τοῦ ὅτε ἐκλήθη παρὰ τῆς Βασιλείας νὰ δεχθῇ ὑπουργικὸν χαρτοφύλακον καὶ ὀνομασθῇ Σύμβουλος τοῦ Στέμματος. Ὁ κ. Φιλάρτος ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε διακηρύττει ὅτι ἐμμένει εἰς τὰς ὑγιεῖς αὐτοῦ περὶ πολιτείας ἀρχὰς πεποιθῶς ὅτι ἐλευθερία ἡμῶν ὅποτε ἀπ' ἐαυτῶν τὰ πράγματα θὰ περιέλθωσι εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τῆς ἀποτινάξεως τοῦ δουλοπρεποῦς τοῦτου ζυγοῦ ὅστις ὀνομάζεται "Συνταγματικὴ μοναρχικὴ ἐλευθερία." Ὁ λαὸς δὲ ἤδη ἐκ των τελευταίων ἀπελπιστικῶν συμβάντων τῆς τόσῃ τυραννικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐν τοῖς αὐτορρητοῖς λαϊκοῖς συλλαλητήρισις ἐπείσθη περὶ τῆς πλαστογραφίας τῆς ἐφαρμογῆς των συνταγματικῶν μας θεσμῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων πᾶν δικαίως ὁ συμπαθὴς πολιτειολόγος κ. Φιλάρτος ἤρνετο διαρρηθῆναι τὰ προσφερθέντα αὐτῷ παράσημα διαφόρων Κρατῶν ἐδέξατο ὁμως εὐγνωμόνως τὸν παρὰ τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας διὰ τοῦ κόμητος Μοντολὼν ἀποσταλὲν αὐτῷ τῆς Ἀκαδημίας των Παρισίων τιμητικὸν τίτλον ἀνθ' ὧν ἐμόχθησεν ἐν τῇ Νομικῇ Εἰσαγγελίᾳ.

Z.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ.—Ὁ βιενναῖος ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημαίας» ἐπιστέλλει: «Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεσκέφθη τὸ σπουδαστήριον τοῦ Οὐγγρου καλλιτέχνου Βενσουρ, ὅστις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ζωγραφίζει τὴν εἰκόνα τῆς συζύγου

τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Α. Μ. ἀνεγνώρισεν εὐθὺς τὴν ἡγεμονίδα καὶ εἶπε πρὸς τὸν ζωγράφον: «Ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἐξέλεξεν εὐφροσύνην σύζυγον.» Μετὰ τοὺς γάμους τῆς ἡγεμονίδος διένειμεν εἰς τοὺς ἐκ Βουλγαρίας ξένους ἐνθυμήματα βαρύτιμα. Εἰς τὸν κ. Σταμπολὼφ στηθοκαρφίδα ἐξ ἀδαμάντων μετὰ μεγάλων σαπφείρων εἰς τὸ μέσον, εἰς τὸν Γρέκωφ στηθοκαρφίδα δεικνύουσαν διὰ συνδυασμοῦ ἀδαμάντων, σμαράγδων καὶ σαπφείρων τὰ ἐθνικὰ τῆς Βουλγαρίας χρώματα. Ἐτέρας δὲ στηθοκαρφίδας εἰς τοὺς λοιπούς. Ὡς ἔθος, διενεμήθησαν εἰς τοὺς προσκεκλημένους καὶ τεράχια ἐκ τῆς περικνημίδος τῆς νύμφης, ὁ δὲ δούξ τῆς Πάρμας ἐκόσμησεν αὐτοὺς διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ οἴκου του.»

Ο ΕΞΑΡΧΟΣ.—Ὁ ἐν Κωνσταντινπόλει Ρώσος πρέσβυς ἰρώτησε τὸν Βούλγαρον Εξάρχον ἐὰν ἀληθῶς συνεχάρη τηλεγραφικῶς τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον κατὰ τὴν ἡμέραν των γάμων του, ὁ δὲ Εξάρχος ἀπεκρίθη καταφατικῶς, προσθεὶς ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου ἦτο Βούλγαρος πατριώτης. Κατ' ἄλλην ὁμως εἶδον, τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ Εξάρχου πρὸς τὸν ἡγεμόνα, περιέχει ἐν ὀνόματι τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, τὴν παράκλησιν ὅπως ὁ ἡγεμὼν, καὶ μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, καταστῇ ἐν Βουλγαρίᾳ θεμελιωτὴς ὀρθοδόξου δυναστείας.

Η Μ. ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.—Τηλεγραφικῶς ἡγγέθη ἐκ Τυρνόβου ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν ἀνέωξεν ὡς ἐγραψαμεν περὶ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας τὴν Μ. Σοβράνιε, παρούσης τῆς Α. Β. Υ. τῆς ἡγεμονίδος καὶ συμπάσης τῆς αὐλῆς. Ἡ τελετὴ ἦτο πανηγυρικωτάτη, ὁ ἡγεμὼν ἀπήγγειλε λόγον κατακληθίσαντα πάντας, δι' οὗ ἐξήρθε τὰς προόδους τῆς χώρας καὶ τὸ πάντων των κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τελεσθέντων γεγονότων, τὸ σπουδαιότατον, τὴν μετὰ τῆς ἡγεμονίδος ἐνωσιν αὐτοῦ ἡτὶς θεμελιοῖ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐθνικὴν δυναστείαν. Ὁ λόγος τῆς Α. Β. Υ. ἐνεποίησεν αἰσθῆσιν τοῖς ἀντιπροσώποις, ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐν ὅλῃ. Ἡγεμονία πρὸς γνῶσιν τοῦ λαοῦ ἐπο των κατὰ τόπους νομαρχῶν.

Ἡ πόλις ἐφωταγωγῆθ τὴν νύκτα. Ἐκάησαν βεγγαλικά φῶτα καὶ πυροτεχνήματα. Οἱ πατριῶται παρελάσαντες ἐνώπιον τοῦ ἡγεμονικοῦ μεγάρου ἐξεφώνησαν ἐνθουσιῶδεις λόγους καὶ ἔψαλον διάφορα ἐθνικὰ ᾠσματα. Τὸ ἡγεμονικὸν ζεύγος ἡχαρίστησεν αὐτοπροσώπως.

ΑΙ ΠΛΗΜΥΡΑΙ.—Αναγινώσκομεν

(69) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (69)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η.

Ἐνίοτε ὁμως τὸ πρόσωπον τῆς νεάνιδος συνεστίλλετο ἀλγυνῶς πυχὴ δὲ σχηματιζομένη μεταξὺ των ὀφρύων ἀντίφασκε πρὸς τὴν γλυκύτητα τοῦ ὀλίμματος. Ἡ ἀτυχὴς κόρη ἱερίετο πάσχουσα πᾶθος ὅπερ κατεδύσαντο αὐτήν. Ἐίχεν ἀπαλὴν τὸν μητιονικόν! Μῆτην προσεπάθει νὰ διακρίνῃ ὅποια ἦτο ἡ προηγούμενη κατὰ φύσιν τῆς!

Ὁ ἰατρὸς εἶχε δηλώσει ὅτι πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ λογικοῦ τῆς νέας κόρης ἀπαιτεῖτο ἐμπονὴ σπουδαία ἐπετρία καὶ αὐτοῦ τοῦ καλῆς καὶ ὁμοῦ ἐχόντων ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν αἱ μητέρες πρὸς τὰ τέκνα των. Πιδνατο ἄλλως τε τυχαῖον τι συμβῶν, τυχαία συνάντησις τῆς νεάνιδος μετὰ ὁντος ὅπερ ἦτοδ' αὐτὴν ἄλλοτε προσφύλλετο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς νεάνιδος τελεσφορότερον τῆς ἐπιστήμης! Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκλάβωσιν κατὰλληλον οἶκον ἐν τῇ ἐξοχῇ ὅπου νὰ ἀφίεται ἐλευθερὸν τὸ πνεῦμα τῆς νεάνιδος τῇ βοηθείᾳ δὲ τῆς περιουσίας ἧς ὁ ἐτήχωνεν νὰ καταγίνεται πρὸς ἀνάλυσιν των κοιμηθειῶν διανοητικῶν δυνάμεων.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνέλαθεν ἡ Ρωζαλία ὁ Ερνεστος παρήμεινεν ἐν τῇ οἰκῇ πρὸς περιθαλψίν των ἄλλων ἀσθενῶν ὧν ἡ κατὰστασις ὁλοῦν ἐδελτιοῦτο, ἐπιοχέθη δὲ ὅτι θὰ ἀπέστελλεν αὐτὴ μετὰ τριῶν ἡμέρας τὸν Φοβερόν ὡς συναντηλῆτο τοῦ ἔργου τῆς Ρωζαλίας καὶ φέλακα αὐτῆς.

* *

Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπέσκειν τὴν Ρωζαλίαν

ἐγκατεστημένην μετὰ τῆς θετῆς θυγατρὸς τῆς ἔντινι θερμῇ οἰκίᾳ κειμένην ἐν πολίχνῳ πέντε λεύγας μακρὰν τῆς Ἑνετίας ἐν τῇ μέσῃ τερπνοῦ κήπου, πλατυσκίαν δένδρων ἐφ' ὧν τὰ καλλιτέλεια πτηνα πῆζαντα τὰς φωνὰς των ἐχρωμάτιζον τὴν ἀρματωδὴ ἀλλὰ σωπηλὴν τοῦ μέρους ἐκείνου φθῖν διὰ των ἀρμονικῶν των ὁσμάτων.

Ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ἐκείνῃ ἡ Ρωζαλία ἀφιέρωσεν ὅλον αὐτῆς τὸν χρόνον εἰς θεραπείαν τῆς ἀγνώστου κόρης τὴν ἔχειν αἰσθανθῇ τὸσπον συμπαθεῖαν τοιοῦτον μητρικὸν φίλον ὥστε τὴν ἀπεκάλεε θυγατέρα τῆς δοῦσα αὐτῇ ἐλεῖψιν ἄλλου τὸ ὄνομα Κλημεντίνης ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ θυγατρικοῦ τοῦ ὁποῖον ἀπώλεσεν καὶ τὸ ὁποῖον ἐθρήνη ἐπὶ τόσα ἔτη.

Εἰς ἀντάλλαγμα των τόσων θυσιῶν ἡ κόρη ἀπιδόιδεν θαπείας καὶ φιλήματα ἐφ' ὧν ὁμοιότης ἡ Ρωζαλία ὠνευροπῶλε ὅτι ἐπαγγέλλετο αὐτῇ πρὸς ἀποκαταστάσιν μητρικῆς ἀγαλασίας ἀποκοιμῆσε μετὰ των ἀγκαλῶν των μικρὸν ἐκεῖνον ἄγγελον.

Ἡ Δωροθέα ἐπὶ τῇ νέῃ αὐτῆς ὀνόματι ἐφάνη εὐχαρίστησιν, ἄλλως τε δὲν ἐνεδυνάμειτο πο-

σὼς τὸ πρῶτον ἡρξάτο δὲ ἀποκαλοῦσα τὴν Ρωζαλίαν διὰ τῆς λέξεως «μήτηρ».

Τὴν πρῶτην ἡμέραν καδ' ἦν ἡ κόρη αὐτοῦ βούλως ἀπεκάλεσε τὴν Ρωζαλίαν διὰ τοῦ τόσῳ ἡδῶς ἐκείνου ὀνόματος ἡ χαρὰ τῆς ἦτο τοιαύτη ὥστε μικροῦ δεῖν ἐλυποῦντο.

—Μήτηρ, ἀνεφώνησεν ἀκτινοβολοῦσα ἐγὼ μήτηρ! . . . Ναι! ναι! ὀνόμαζέ με, κόρη μου, Κλημεντίνη μου, ὀνόμαζέ με μήτηρ σου . . . Καὶ ἐλκύσασα τὴν κόρην πρὸς ἑαυτήν ἐκάλυπτεν αὐτήν διὰ φιλημάτων οὕτως ὥστε τὸ σῶμα πλεγμα ἐκεῖνο ἀπετελεῖ δαυμασίαν εἰκόνα κινουσαν τὴν συμπαθεῖαν καὶ των ἄγαν σκληροκαρδίαν.

Ὁδῶ διήλθον αἱ δύο πρῶται ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς μητρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν τῇ νέῃ αὐτῶν κατοικίᾳ. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἐν ᾧ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ Ρωζαλία μετὰ τῆς ἀγνώστου κόρης ἐκάθητο ἐν τῇ κήρῳ αἰφνης ἐπεφάνη μορφή κατὰ τὴν θύραν, ἡτὶς ἐνεποίησε κακὴν ἐντέπαισιν τῇ Ρωζαλίᾳ.

(Ἀκολουθεῖ).

έν τῇ «Φιλιππουπόλει». «Απὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἕνεκα τῶν ἀδιαλείπτων βροχῶν διαρκεσασάν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰ ὕδατα τοῦ Εὐδίου ἱππερεξεχείλισαν εἰς διάφορα σημεῖα, ἀπὸ Τ. Παζαρτζικίου μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν, ὅπου τὰ παρόχθια μέρη τῶν προαστείων Καρσίακα κετεκλύσθησαν, πολλοὶ δὲ λαχανόκηποι ἐκαλύφθησαν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, ἅτινα ἐπερβάντα καὶ τὴν ἐντεῦθεν τῆς πόλεως ὁχθὴν προὐχώρησαν μέχρι τοῦ βουλγαρικοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Φιλ/πόλεως μικρὸν χωρίον Βογορίδο-δον ἐκυκλώθη κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ ἤδη μετεβλήθη εἰς νήσον τὸ αὐτὸ δὲ ἔπαθε καὶ τὸ Στολίπινοβον. Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς οἱ χωρικοὶ ἤρξαντο ἐγκαταλείποντες μετὰ τῶν σκευῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων αὐτῶν τὰ χωρία. Ἐπίσης ἐν Μαρὰς καὶ Καρσίακα πολλὰ οἰκίαι ἐκενώθησαν, τινὲς δὲ ἐκρημνίσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἐν Καρσίακα ἐπνίγη εἰς κηπουροὺς, ἀπωλέσθησαν δὲ πολλὰ μεγάλα καὶ μικρὰ ζῶα. Πολλοὶ ἐσπαρμένοι ἀγροὶ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολικῶς τῆς πόλεως κατεκλύσθησαν μέχρις ἀποστάσεως ἑνὸς χιλιόμετρον. Ἀπὸ Τ. Παζαρτζικίου μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν οἱ ἐκατέρωθεν τῶν ὁχθῶν ἐσπαρμένοι ἀγροὶ μέχρις ἀποστάσεως τριάκοντα μέτρων κατεστράφησαν. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς χθὲς τὰ ὕδατα ἤρξαντο ἐλαττούμενα.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ.—Εσχάτως ἀφίκετο ὁ νέος γεν. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Φιλιππουπόλει κ. Μίλτων Μαρινάκης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του. Κατ' ἐπίμονον ἀπαιτησὶν του δὲν ἐγένετο αὐτῷ ὑποδοχὴ ἐν τῷ σταθμῷ ἐκ μέρους τῶν ὑπηρετῶν Ἑλλήνων. Ὁ κ. Μαρινάκης κατέλυσε ἐν τῷ ξελοδοχείῳ «Βουλγαρία».

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ.—Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βαλτσικίου τὰ ἐξῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Μαΐου. «Μετ' εὐχαριστήσεως οἱ ἐν Βαλτσικίῳ ὁμογενεῖς καὶ πάροικοι Ἑλληνες ἀνέγνωσαν ἐν τῇ ἀξιολόγῳ καὶ ἐθνικωτάτῃ «Οδησσῷ» τὰ περὶ τελέσεως δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐν τῷ μικροσκοπικῷ μας Βαλτσικίῳ. Συμπληροῦντες τὴν εἰδησιν, κ. συντάκτα, ἀγγέλλομεν ὅτι τακτικώτατα κατ' ἔτος τελεῖται δοξολογία, εἰς ἣν παρίσταται ἐπισήμως καὶ ὁ εὐγενὴς ἐπαρχος κ. Θ. Τζέρνεφ ἐφέτος δὲ καὶ ὁ νέος δήμαρχος κ. Κ. Οἰκολόμαφ, Ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ προξενικῷ πρακτορείῳ ἐπαινίσθη ἡ Μουσική, συνεχάρη δὲ τὸν κ. πρακτορά καὶ ὁ τῆς Ἰταλίας τοιοῦτος κ. Βαδέττης, ὡς καὶ πολλοὶ σημαίνοντες βούλγαροι, πλῆθος δὲ πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων. Ἡ καλὴ αὕτη τελετὴ ὀφείλεται εἰς τὸν προξενικὸν πράκτορα κ. Κούππαν, ὡς καὶ εἰς τὰς καλὰς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιτοπῶν ἀρχῶν σχέσεις. Εἰς ἑλλην. πολιτῆς.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.—Προσεχῶς ἀρχεῖται ἐκδιδομένη ἐν Βουκουρεστίῳ νέα ὀκτασέλιδος εβδομαδιαία ἐφημερίς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ δημοσιογράφου καὶ νεαροῦ λογίου κ. Κ. Ράδου. Τῇ νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπιτυχῶς τὰ ἐν τῷ ἀναγραφόμενῳ προγράμματι, ὃ ἔχομεν ἐπ' ὤφει πλουσίῳ καὶ ποικίλῳ τὴν ὕλην, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΟΒΡΑΝΙΕ ΕΝ ΤΥΡΝΟΒΩ.

Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἤρξατο τῇ 3ῃ

Μαΐου. Τόπος δὲ σανεδριάσεως ὁρίσθη τὸ Ἀναγναστήριον τοῦ Δήμου, ἔχον μεγάλην αἴθυσαν. Διὰ μικρῶν τινῶν προστεθέντων παρατηρημάτων τὸ κτίριον κατέστη καὶ ταλληλότατον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὁ θρόνος τοῦ Ἡγεμόνος ἐτοποθετήθη ἐναντὶ τῆς εἰσόδου ἐπὶ ὑψηλοῦ μέρους, ὅστις θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς βῆμα τῆς Βουλῆς. Δεξιὰ παρεσκευάσθη θαυμάσιος θρόνος διὰ τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὴν Ἡγεμονίδα. Οἱ Ἀντιπρόσωποι θὰ κάθονται ἐπὶ ἐδρῶν, οἱ δὲ ἀκροαταὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερφύου.

Ὁρίσθη ὡσαύτως θέσις διὰ τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ τύπου. Ἐκτὸς ὅτι ἡ αἴθουσα εἶναι ἐρωδιασμένη δι' ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων, διακρίνεται ὡσαύτως ἐπὶ τῷ ἐξόχῳ αὐτῆς στολισμῷ. Τῇ 10 π. μ. ὁ στρατὸς ἐν μεγάλῃ στολῇ παρετάχθη ἐκατέρωθεν τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τοῦ τόπου ἐνθα διαμένουσιν αἱ ΑΑ. ΒΒ. ΥΥ. μέχρι τῆς βουλῆς. Τῇ 11 ὥρα ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι συνήλθον καὶ ὠρκίσθησαν. Μετὰ ταῦτα ἔρθασεν ἡ ἀκολουθία τῆς Α. Β. Ὑψ. τῆς Ἡγεμονίδος. Ἐντὸς μικροῦ χρόνου ἀπειρος κόσμος εἰσέρρευσε εἰς τὰς γαλερίας τῆς αἰθούσης.

Τῇ 11 3/4 ἐν μέσῳ 21 κανονοβολισμῶν ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Ἡγεμονίδος ἐκίνησαν διὰ τὴν Βουλὴν. Ἡ κεντρικὴ ὁδὸς ἐβρίθην ἀναριθμήτου πλήθους, κατακλύσαντος ὡσαύτως καὶ τὰ παράθυρα ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ οἰκιῶν. Ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶχεν ὄψιν μεγαλοπρεπεστάτην. Ἀπασαὶ αἱ οἰκοδομαὶ ἐστολίσθησαν διὰ σημαίων. Ἐβαινον δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς σειρᾶν. Ἡγεῖτο ἡ στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ τοῦ ἡγεμόνος ἀκολουθία. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἰδιαιτέρας φρουρᾶς τοῦ ἡγεμόνος καὶ ὁ φρούραρχος ἐπορεύοντο ὁ μὲν δεξιὰ ὁ δ' ἔτερος ἀριστερὰ τῆς ἡγεμονικῆς ἀμάξης.

Ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ὁ Ἡγεμὼν, μετὰ τῆς Αὐτοῦ Β. Ὑψηλότης τῆς Ἡγεμονίδος, ἀρίκοντο εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Τιμητικὸς λόχος ἀπένειμε τὰς νενομισμένας στρατιωτικὰς τιμὰς ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Σοβράνιε. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπεδέχθη τὸν Ἡγεμόνα ἐν τῇ εἰσόδῳ. Ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης εἰσῆλθε μεθ' ὅλης τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἐν μέσῳ ἐκκωφαντικῶν χειροκροτημάτων καὶ οὐρᾶ. Ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἡ Ἡγεμονὶς εἰς τὸ προσδιορισθὲν Αὐτῇ μέρος, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δεξιὰ, ἡ δὲ ἡγεμονικὴ ἀκολουθία ἀριστερὰ.

Ἐκ τοῦ θρόνου τότε ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ἐξεφώνησε τὸν ἐναρκτήριον τῆς Μεγάλῃς Ἐθνοσυνελεύσεως λόγον. Ἡ ἐπιστροφὴ ἐγένετο κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ πάλιν τὰ ξιν διὰ 21 τιμητικῶν κανονιοβολισμῶν.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ — Προχθὲς Ὁθμανὸς μὲ θηριώδη καρδίαν ἐπέρσε τὸν πατέρα του ἐν σιῶματι μαχαίρας. Οἱ λόγοι οἱ ὠθήσαντες τὸν ἀπαίσιον πατροκτόνον εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ μυσταροῦ ἐγκλήματος, εἶναι ἄγνωστοι.

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ — Ἀπὸ τινος τὸ ρεῦμα τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ ἤρξατο νὰ μᾶς παρασύρῃ εἰς ἐπιτέλειαν ἔργων τῆς ἀγνώστου εἰς τὰ ἄντα τῆς πατρίδος μας καὶ παρθενακῆ ἡθῆ. Καὶ ἔτροον ἔκθετον ὁρῆρος εὐρέθη κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἡγουσαν εἰς τὸ Ἑλλ. Προξενεῖον ὑπερῶπερ παρέλαβε τὸ δημαρχεῖον οὐ τὰ ἐπιζῶντα θετὰ τέκνα ἀνέχονται ὡς πληροποροῦμεθα εἰς δέκα ἐπτὰ!... Εἶναι τῆς μόδας καὶ τοῦτο.

ΑΙ ΕΞΟΧΑΙ — Τὴν ἐπέλευσιν τοῦ καλοκαίρι οὐ κατέστησεν ἐπαισθητὴν ἡ σαρηδὼν ἀπελθεῖν εἰς τὰς ἐξοχὰς προχθὲς πόλεις μας, ὡς ἔλαρος διψῶσα εἰς τὰς πηγὰς. Ὁ μαυγετικὸς ἡλιος καὶ ἐν γένει ἡ νιῆζουσα φύσις ὁ ψέθυρος τῶν δένδρων καὶ τὸ γλυκὺ τῆς ἀηδόνος ἄσμα συμμηνόμενα μετὰ τῶν ἁρμονικῶν ἀσμάτων τῶν ἀνὰ τὰς τὰς ἀμπελούς καὶ τὰ δάση σφριγόντων ἐρασιτέχων ὡς καὶ ἰδίᾳ τοῦ μοναδικοῦ «ἀηδονιοῦ» τῆς Βάρνας μας ἀπέτελουν μαγευτικὸν ἀκουσμα καὶ λάλημα ἀπὸ δά ἐποικίλετο καὶ ὑπὸ περιπαθεστάτων ἡδυόλμων φωνῶν Σειρήνων ὧν ἡ μὴ συμμετοχὴ ἀπολήγει εἰς μονοτονίαν! Ὅλοι λοιπὸν εἰς τὰς ἐξοχὰς! Φρίκ. . .

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀρξάμενων ἤδη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀμαξητῆς ὁδοῦ (Chaussée) Δοβρίτς Βαλτσίκ ὁ ὑποφαινόμενος ἀγγέλλω εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἔχω ἀνάγκην 200 ἐργατῶν διὰ σκάψιμον, σπάσιμον πετρῶν, καὶ λοιπὰς χειρωνακτικὰς ἐργασίας. Τὸ ἔργον διαρκέσει ἐπὶ τριετίαν. Αἱ τιμαὶ ἱκανοποιητικαί.

Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσαν ἢ εἰς Δοβρίτς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Δ. Προβαδηλίσφ Δόβριτς (Γραφεῖον τοῦ (Chaussée) ἢ εἰς Βάρναν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ν. Προβαδηλίσφ Βάρναν.

Ο Εργολάβος
Δ. Προβαλίσφ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Εἰς ἐκ τῶν βαθυνοστέρων πολιτειολόγων τῆς Γαλλίας, ὁ Ρεναίος Μιλλέ, πραγματεύεται ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων» τὴν πρὸς ἐξάπλωσιν ὁρμὴν τῆς Γαλλίας διατυπῶν ιδέας πολλάκις ὀρθὰς, γενναίας πάντοτε. Ἀξία μελέτης εἶναι ἡ ἐξῆς παράγραφος τῆς πραγματείας του. «Πᾶς λαὸς θαυματοργὸς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πυξίδα, ἐστραμμένην πρὸς σκοπὸν ιδεώδη καὶ πολλάκις δισεπίτευκτον, συντελοῦσαν ὅμως, ὅπως διακρίνῃ τὴν ὁδὸν τοῦ καὶ ἀναμετρεῖ σταθμοὺς. Ἡ Ρωσσία ὀργᾷ πρὸς ἐλευθέραν θάλασσαν καὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἡ Ἀγγλία ἐπορθαλμῶς εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν στρατηγικῶν σημείων, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται τὸ ἐπὶ τῶν θαλασσῶν κράτος· αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἀντιποιοῦνται τῆς Ἀμερικῆς ὑπὲρ τῶν Ἀμερικανῶν ἡ Ἰταλία θέλει μεῖζονα θέσιν ἐν τῇ Μεσογείᾳ ἡ Αὐστρία προελαύνει πρὸς τὴν βασιλικὴν χερσόνησον ἡ Γερμανία ἐπιζητεῖ τὸν στενότερον σύνδεσμον πάντων τῶν γερμανικῶν γενῶν ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Πρωσσίας. Αὐτὸ τοῦτο παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰ μικρότερα κράτη. Ἡ Ἑλλάς ὀνειρεύεται τὴν ἀνάπλασιν τοῦ ἑλληνισμοῦ, Ρωμανία δὲ καὶ Βουλγαρία θέλουσι τὴν ὑπὸ τὸ αὐτὸ στήπτρον ἑνωσιν πάντων τῶν Ρωμούνων καὶ Βουλγάρων.

Οἱ πόθοι οὗτοι, εἶναι ἐνίοτε ἀντιφατικοί, χιμαιρικοί, συγκεκαλυμμένοι· ἀλλ' ἄνευ τοῦ ἰσχυροῦ τοῦτου ἐλατηρίου, τὰ ἔθνη, ὡς τὰ ἄτομα, καὶ ἀποναρκοῦντο. Πολλάκις ἄλλο ἐπιζητεῖ τις καὶ ἄλλο ἐπιτυγχάνει· ἀλλὰ τὸ σπουδαῖον εἶναι ἡ δράσις. Ἡ Πρόνοια ἐξάγει ἐκ τῶν ἡμετέρων πράξεων συνεπειὰς ἀδοκήτους, καὶ ἐν τῇ ιστορίᾳ δὲ, ὡς ἐν τῇ φύσει, οὐδεμία δύναμις μένει ἀχρησιμοποίητος. Οἱ βραχεῖς καὶ φιλόδοξοι τύποι, δι' ὧν ὀρίζουσι τὰ ἔθνη τὰς τύχας τῶν δὲν ἐπιννοοῦνται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες τοῦναντίον κολάζουσιν αὐτοὺς, συνοψίζουσιν ὅμως ὅλην τοῦ λαοῦ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ιδέαν, ἣν ἐσχημάτισε περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ».

* *

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημαίας» ἐκτραγουδεῖ αὖθις νέας αὐστηρότητας τῆς τουρκικῆς λογοκρισίας. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ λογοκριτὴς παρέδωκεν εἰς τὸ πῦρ τὴν βιογραφίαν τοῦ Γλάδστωνος, ἣν εἶχε παραγγεῖλει Ἀγγλὸς τις ὑπήκοος, δὲν ἐξῆλθε δ' ἀλώβητος ἐκ τῶν ὀνύχων τῆς λογοκρισίας ὁ θαυμάσιος ἥρωας τοῦ Δωδὲ, ὁ κομπορρήμων καὶ ψευδολόγος Ταρταρέν, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι εἰκονίζετο ἐπὶ τοῦ περικαλύματος τοῦ βιβλίου φέρων μακροθύσανον ἀλγερινὸν φέσιον. Ἡ κατὰ τοῦ Γλάδστωνος δυσπιστία εἶναι ἰδίως παρὰ τοῖς Τούρκοις τόση, ὥστε, ὅτε ἐπ' ἐσχάτων ἀντιπρόσωπος τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας συνηγόρει ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεως Ἀρμενίου ἐπισκόπου καὶ ἰσχυρίζετο ὅτι οὐδεμία ὑπῆρξεν ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς του, ὁ ἀρμόδιος Τούρκος υπάλληλος ἔδειξεν αὐτῷ ὡς ἀκαταμάχητον ἐνοχοποιητικὸν ἔγγραφον... ἐπιστολὴν τοῦ Ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ εὐρεθείσαν ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου. Οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἦτον ἀθώοτατον. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο σχολιάζει ἐπὶ τὸ σκωπικώτερον ἡ «Σημαία» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἐν τῇ «Ἐθν. Ἐφημερίδι» τοῦ Βερολίνου δημοσιεύονται αἱ ἐντυπώσεις Γερμανοῦ περιηγητοῦ ἐπισκεφθέντος ἐπ' ἐσχάτων τὴν Ἀνατολὴν ἐπὶ τοῦ κολοσσίου ἀτμοπλοίου Πρίγκηπος Βίσμαρκ. Θερμώτατα ὁμιλεῖ ἰδίως ὁ περιηγητὴς περὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς Σμύρνης καὶ τῶν περιχώρων. «Τὸ ὄνομα τῆς Σμύρνης (γράφει) φέρει κατὰ νοῦν τάπητας, σῦκα καὶ ὡραίας γυναῖκας. Καὶ τὰ μὲν δύο πρῶτα προϊόντα δύναται τις νὰ πορισθῇ καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ· ἀλλ' ἵνα ἴδῃ τις τὸ τελευταῖον, πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τόπου, εἶναι πράγματι θαυμασίως εὐερεῖς αἱ γυναῖκες, δεκνύουσαι ἡμῖν τὴν κλασικὴν αὐτῶν κατατομήν καὶ τοὺς κανονικοὺς χαρακτῆρας ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν τῶν πρὸς μέγαρα παρεμφερῶν οἰκῶν, ἐν τοῖς διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας δια-

φαινομένοις προαυλίοις, ἢ εἰς τὰς σκιάδας τῶνδροσεριωνκήτων. Βλέπουνσι περιέργως παριελώνοντα τὸν ὄμιλον τῶν ξένων καὶ γελαῖσιν, ὡσάκισ ἐκστομίζοντες ἀσπίσμον τινα ἐν ἀκαταλήπτῳ γλῶσση, ἢ στέλλομεν διὰ τῆς χειρὸς φιλήματα».

ΟΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ

Επιστολὴ τις ἐξ Ἀθηναίων εἰς τὴν «Εθν. Εφημερίδα» τοῦ Βερολίνου, ἐκτραγυδοῦσα ὅσα ἔπαθον οἱ Εὐαγγελικοὶ ἐν Περσείῃ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν Λαρίσσει, λέγει «Ζῶ ἀπὸ πολλοῦ ἐν μέσῳ τῶν Ἑλλήνων καὶ γνωρίζων αὐτοὺς καλῶς τοὺς ἀγαπῶ. Ἀλλ' ἐνώπιον τοιούτων γεγονότων ἐρωτῶ πρὸς τί τὸ Σύνταγμα, ἐρ' ὃ τὸσον κομπάζουσι, καὶ ὅπερ κηρύττει ὅτι «πάντες οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου» καὶ ὅτι «ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρᾳ ἐξάσκεισις παντὸς θρησκευματος;» Ἢ Ἑλλάς φαίνεται προσπαθοῦσα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κόσμου ὅλου τὴν διάσεισιν τῶν οικονομικῶν τῆς, τῆς δικαιοσύνης, τῆς διοικήσεως, αὐτοῦ τοῦ πολιτικοῦ τῆς συνστάσεως. Ἡδη ἄρχειται ἐν Ἀθῆναις κίνημα ὑπὲρ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἐν πνεύματι τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐξουσίας τοῦ βασιλέως, περιορισμοῦ τῆς βουλευτοκρατίας καὶ ἀνιδρύσεως ὑγιῶς διοικήσεως καὶ ἀμερολήπτου δικαιοσύνης. Πράγματι ριζικὴ τις μεταρρυθμισ εἰσφέρει, εὐχῆς δ' ἔργον εἶναι νὰ δειχθῶσιν οἱ Ἕλληνες ἱκανοὶ πρὸς ἐπιτέλεσιν αὐτῆς.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΤΗΛΗΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ)

Αμβούργον.—5 Μαΐου ἐν Βάνδσβεκ, χωρίον τοῦ Χόλσταϊν ἐργάτης τις ἀπέθανεν ἐκ χολερικῶν συμπτωμάτων, τ' ἀναγκαῖα μέτρα ἐλήφθησαν.

Παρίσιον.—αὐθημερόν.—Ἡ ὑπατικὴ κρίσις, ἐξ ἧς ὁ Κερνὰ προσεβλήθη, εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἀναρρώσει, ἔχει ὅμως ἀνάγκην εἰσεῖτι δύο τριῶν ἡμερῶν ἀπολύτου ἡσυχίας.

Βουκουρεστίον.—5 Μαΐου.—Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δι' ἧς ἐκφράζει θερμὴν στοργὴν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα διὰ τὰ ὅμματα τὰς πλημύρας, διατάττων τὴν λήψιν συντόνων μέτρων βοηθείας. Ὁ βασιλεὺς ζητεῖ ἵνα τὸ χρῆμα τὸ προορισθὲν διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐθνικῆς ἐφορτῆς τῆς 10ης Μαΐου διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐκ τῆς πλημύρας παθόντας. Ἐπιτροπὴ ἐπικουρικῶν ἐσχηματίσθη ὑπὸ τῶν προέδρων τῆς Γερουσίας, Βουλῆς καὶ τοῦ Δημάρχου Βουκουρεστίου. Ὁ Βασιλεὺς ἐχορήγησεν ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τῆς Βασιλίσσης τριᾶκοντα χιλιάδας φράγκων.

Παρίσιον, 5ῃ Μαΐου.—Ἐγγραφα καταχθέντα παρ' ἀναρχικῆς συλληφθέντι ἐνοχοποιούσι πολλοὺς ἀναρχικοὺς ὧν ἡ συμμετοχὴ ἐπίκειται. Αἱ κατασχεθεῖσαι βόμβαι δὲ ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσι φοβεράς συμφοράς.

Λονδίνον, 6 Μαΐου.—Ὁ κ. Ιωαννίδης, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθήνας ἵνα φέρῃ προτάσεις περὶ τῶν οικονομικῶν, σκοπούσας νὰ θέσωσι τὰ Ἑλληνικὰ οικονομικὰ ἐν βάσει ικανοποιητικῶν.

Αμβούργον.—6 Μαΐου.—Ἀμβουργιανὸς ἀνταποκριτὴς διαβεβαίει ὅτι ὁ φόβος, ὁ προκληθεὶς ἐκ τινος μερωναμένου κρούσματος ἐν Σχίρμαεκ, εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητος. Ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις ἐν Ἀμβούργῳ καὶ τοῖς περιχώροις εἶνε ἐξαιρετος.

Αλγερὶον.—Εἰς πλείστα μέρος, πρὸ πάντων δὲ ἀνὰ τὸν νομὸν Ορὰν τῆς Ἀλγερίας κατέπεσαν σίρῃ ἀκρίδων.

Λονδίνον.—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ τῆς 4/16 Μαΐου ἐκ Τριπόλεως, ἡ οἰκογένεια τοῦ Γάλλου προξένου ἐξεληθούσα ἐρ' ἀμάξης εἰς περίπατον ἐξυβρίσθη ὑπ' ἰθαγενῶν λιθοβολησάντων, τοῦ Κλητῆρος (καβάσσης) τοῦ Προξενείου θελήσαντος νὰ συλλάβῃ τὸν κύριον ὁδηγόν, ὁ Τοῦρκος ἀξιωματικὸς παρενέβη ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ πρόξενος ζητεῖ ἱκανοποίησιν.

GRANDE LOTERIE DE CAPITALUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Marcos ou
Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitalux, garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Marcas	300000
1	Lot de Marcas	200000
1	Lot de Marcas	100000
2	Lots de Marcas	75000
1	Lot de Marcas	70000
1	Lot de Marcas	65000
1	Lot de Marcas	60000
1	Lot de Marcas	55000
1	Lot de Marcas	50000
1	Lot de Marcas	40000
5	Lots de Marcas	20000
3	Lots de Marcas	15000
26	Lots de Marcas	10000
56	Lots de Marcas	5000
106	Lots de Marcas	3000
253	Lots de Marcas	2000
6	Lots de Marcas	1500
756	Lots de Marcas	1000
1237	Lots de Marcas	500
33950	Lots de Marcas	148
18991	Lots de Marcas	300, 200
150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.		

La Loterie de Capitalux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d'Etat à Hambourg, et garantie par la propriété totale d'Etat, contient 110,000 billets, dont 55,400 doivent gagner avec sûreté. Le capital dans cette loterie est à peu près

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus seront décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Marcas 50,000, seconde classe Marcas 55,000, monte dans la troisième à Marcas 60,000, dans la quatrième à Marcas 65,000, dans la cinquième à Marcas 70,000, dans la sixième à Marcas 75,000, et septième à évent. Marcas 500,000, mais en tous cas à 200,000 Marcas, etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette Grande loterie de Capitalux.

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France**, ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste**, ou le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste international** de votre pays, allemande ou autrichienne, Bons de Poste français. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe, coûte

1 billet original entiere frs. 7,50
1 demi-billet original > 3,75
1 quart de billet original > 1,90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les details on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvues des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiel des tirages**, où l'on verra tous les details nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d'Etat. **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas à un des intérêts, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et à restituer le montant reçu. Si l'on désirs, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bieu vouloir nous envoyer les ordres le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

10 Juin 1893 n. ST.

Valentin & Cie.

Maison de Banque

HAMBURG

Ville libre, Allemagne.

(1) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (1)

Η ΕΚΦΡΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΦΥΣΙΟΓΝΟΜΙΚΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

Ernst Shulz

«Εν τῇ προσώπῳ παντὸς ἀνθρώπου Ὑπάρχει ἡ ἱστορία του, Τὸ μῖσος του, ὁ ἔρως του Ἐκκρινῶς γεγραμμένα, Ἡ μοχιαυτή του ὑπαρξίς Ἐν αὐτῷ διαφαίνεται Ἀλλὰ πᾶς δὲν δύναται νὰ τ' ἀναγνώσῃ, Πᾶς τις δὲν δύναται νὰ τὰ ἐννοήσῃ».

Mirza Schaffy.

Αἱ ἱστορικαὶ παραδόσεις περὶ τῆς καλλιέργειας μιᾶς τέχνης, ἥτις ἔγκειται ἐν τούτῳ, ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου νὰ συμπαράνῃ τις περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ του καὶ κυρίως ἐκ τῶν γραμμῶν τοῦ προσώπου νὰ γνωρίσῃ τις τὸν χαρακτήρα του καὶ τὰς πνευματι-

κὰς του ιδιότητας ἀνέρχονται μέχρι τῆς πολιᾶς ἀρχαιότητος. Ἡδη Σῦροι συγγραφεῖς μνημονεύουσι τὴν τέχνην τῆς φυσιογνωμικῆς καὶ πολλὰ πρότερον ἀκόμη, πρὶν ἢ γνωρίσωσι τὰ σημεῖα τῆς γραφῆς, ἐνόουν ν' ἀναγινώσωσιν ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Πυθαγόρειοι οὐδὲνα προσελάμβανον εἰς τὰς σχολὰς των πρὶν ἢ τὸν δοκιμάσωσιν ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ προσώπου, τὴν μορφήν, τὸ βῆμα, τὴν στάσιν κτλ. καὶ ἐξαγάγωσιν ἐντεῦθεν συμπέρασμα τι περὶ τοῦ χαρακτῆρος του. Καὶ ὁ Σωκράτης ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐλάμβανον ὑπ' ὄψει τὸ ἐξωτερικὸν τῶν μαθητῶν των, καὶ ἂν τοῖς ἐφαίνετο ὅτι τοῦτο ὀλίγα ὑπισχνεῖτο, δὲν τοὺς παρεδέχοντο.

Ὡς ἀρχαιότατος συγγραφεὺς περὶ τούτου μνημονεύεται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ἀριστοτέλης. Ἐν τούτοις ἡμίσειαν ἑκατονταετηρίδα πρότερον ἤδη μετῆλθε διεξοδικῶς τὴν φυσιογνωμικὴν καὶ ὁ Ἰπποκράτης καὶ κυρίως εἶχε παρατηρήσῃ

ἀκριβῶς τὴν ἐκφρασιν τοῦ προσώπου τῶν ἀσθενῶν καὶ κατὰ ταύτην εἶχε κάμει τὰς διαγνώσεις του, ἡ ἐκφρασις τοῦ προσώπου ἐνὸς ἀποθνήσκοντος ὀνομάζεται καὶ σήμερον ἀκόμη ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του. Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι διὰ τῶν παθῶν ἀποτυπώνται ἐπὶ τοῦ προσώπου γραμμαὶ χαρακτηριστικαὶ καὶ ὅτι ἡ φύσις διαμορφοῖ τὸ σῶμα ἀναλόγως τῆς ἐνεργείας τῆς ψυχῆς, εἶναι ἀναμφίβολον. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὸν κάρνει νὰ ὑπερέχῃ πολὺ διὰ τὰς φυσιογνωμικὰς του σπουδὰς εἶναι ἡ σύγκρισις τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ ζῷα. Ἀν π.χ. κατέχῃ τις βίνα αἰετοῦ, ἡ αὐχένα ταύρου, τότε πρέπει νὰ συμπεράνῃ τις καὶ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος του συγγενεῖάν τινα πρὸς τὸν αἰτὸν ἢ τὸν ταῦρον, καὶ ἂν τις ἐχῇ μακρὸν λαιμὸν ὡς ἡ ἔλαφος, τότε πρέπει καὶ οὗτος νὰ εἶναι δειλὸς ὡς τὸ εὐγενές τοῦτο τῶν δασῶν ζῶον. Εἶναι δὲ τοῦτο μία τῶν φυσιογνωμικῶν ἐκείνων ἀρχῶν, εἰς τὴν ὅποιαν ὄχι μόνον

κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἀλλὰ καὶ βραδύτερον πάντοτε ἠρέσκοντο μετ' ἰδιαίτερας στοργῆς.

Ἀλλ' ὅμως ὡς πᾶν πρᾶγμα, πρὸς τὸ ὅποιον δυσκόλως δύναται τις νὰ προσέλθῃ μετὰ τὴν μίλην τῆς ἐπιστήμης, περιπίπτει εὐκόλως εἰς τὸ μυστηριώδες καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀγυρτίαν, οὗτω συνέβη καὶ εἰς τὴν φυσιογνωμικὴν. Ἡ ἀστρολογία, ἡ ἀστρομαντεία καὶ ἡ χρησμολογία τὴν ἰδιοποιήσαν καὶ ἐπῆλθεν ἐν ἐντελῶς περιεργον κράμα τῶν νομιζομένων τούτων ἐπιστημῶν. Οὐχὶ μόνον ἐγνώριζε τις τὸν χαρακτήρα ἐκ τῶν γραμμῶν τοῦ προσώπου ἐνὸς ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἀνεγίνωσκεν ἀκόμη καὶ τὸ μέλλον του, τὸ πεπρωμένον, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ στάδιον τῆς ζωῆς του ὤφειλε νὰ τὸν δοκιμάσῃ. Κυρίως ἐκαλλιεργεῖτο τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φυσιογνωμικῆς κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ὑπὸ μιᾶς μεγάλῃς μερίδος τῶν πεπαιδευμένων.

(ἀκολουθεῖ)